

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (αναιρετικό τμήμα)
της 19ης Δεκεμβρίου 2013
Υπόθεση T-32/13 P

Mario Paulo da Silva Tenreiro
κατά
Ευρωπαϊκής Επιτροπής

«Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Πρόσληψη — Ανακοίνωση κενής θέσεως — Διορισμός στη θέση διευθυντή της Διευθύνσεως Α “Αστική Δικαιοσύνη” της Γενικής Διευθύνσεως “Δικαιοσύνη” της Επιτροπής — Απορριψη της υποψηφιότητας του αναιρεσιόντος — Διορισμός άλλου υποψηφίου — Κατάχρηση εξουσίας — Αναίρεση εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και εν μέρει προδήλως αβάσιμη»

Αντικείμενο: Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2012, F-120/11, da Silva Tenreiro κατά Επιτροπής.

Απόφαση: Η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται. Ο Mario Paulo da Silva Tenreiro φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της αναιρετικής διαδικασίας.

Περίληψη

Προσφυγές των υπαλλήλων — Λόγοι — Κατάχρηση εξουσίας — Έννοια

Η έννοια της καταχρήσεως εξουσίας έχει σαφώς καθορισμένο περιεχόμενο και αναφέρεται στην άσκηση, εκ μέρους μιας διοικητικής αρχής, των εξουσιών της με σκοπό διαφορετικό εκείνου για τον οποίο της έχουν απονεμηθεί. Μια απόφαση θεωρείται εκδοθείσα κατά κατάχρηση εξουσίας μόνον εφόσον προκύπτει, βάσει αντικειμενικών, κρίσιμων και συγκλινόντων στοιχείων, ότι ελήφθη προς επίτευξη σκοπών διαφορετικών των προβαλλομένων. Συναφώς, δεν αρκεί η επίκληση ορισμένων πραγματικών περιστατικών προς στήριξη των προβαλλομένων ισχυρισμών, αλλά πρέπει επιπλέον να προσκομίζονται αρκούντως συγκεκριμένα, αντικειμενικά και συγκλινόντα στοιχεία ικανά να στηρίξουν το αληθές των εν λόγω ισχυρισμών ή, τουλάχιστον, την πιθανολόγησή τους, ελλείψει των οποίων δεν μπορεί να τίθεται υπό αμφισβήτηση η ακρίβεια των ισχυρισμών του οικείου θεσμικού οργάνου. Επομένως, η συνολική εκτίμηση των ενδείξεων περί καταχρήσεως εξουσίας δεν μπορεί να βασίζεται σε απλούς ισχυρισμούς, σε ενδείξεις μη αρκούντως ακριβείς ή μη αντικειμενικές ούτε συναφείς.

(βλ. σκέψεις 31 έως 33)

Παραπομπή:

ΓΔΕΕ: 5 Ιουλίου 2000, T-111/99, Samper κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 2000, σ. I-A-135 και II-611, σκέψη 64·
2 Δεκεμβρίου 2008, T-471/04, Καρατζόγλου κατά ΕΑΡ, Συλλογή Υπ.Υπ. 2008, σ. I-A-2-79 και II-A-2-485, σκέψη 49·
5 Οκτωβρίου 2009, T-40/07 P και T-62/07 P, de Brito Sequeira Carvalho κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 2009,
σ. I-B-1-89 και II-B-1-551, σκέψεις 172 και 173